

Vid Gussjön har det varit ett botten-, för att inte säga katastrofår för knölsvan. Sex stycken fåglar sågs i häckningstid i maj-juni, men endast ett par torde ha häckat och fått ut en unge, som jag sett hela hösten och torde kunna klara sig fint. Var har det normalt 10-talet häckande paren tagit vägen?

I Har-Stensjön, där det normalt finns gott om änder (brunänder, gräsänder, viggår och krickor) har ett bottenår kunnat noteras. Detta försvinnande har troligen att göra med att en tidigare år stor och stabil skrat-fiskmåskoloni närm nog helt gått upp i rök. Alltså har änderna förlorat sitt effektiva beskydd. Grönbenän har likaså varit mycket fåtaligt. Bergfinken har däremot sjungit flitigt runt sjöarna (liksom förra året) och något av en fast stan verkar ha uppkommit. Den 16 aug. (andräkningsdagen) sågs en del (nästan allt utom änder!) på Stadsskogen. En kull på 5-10 järpar skrämde upp vid Halgonkossen. Sex tranor gick betesgång på mossen och en storlen skrek ut sitt "nydyker-jag-läte" utifrån blankvattnet. Vid Harsjön-Stensjön flög två gluttar oroligt omkring medan ett par större strandpipare sökte föda på en dybank.

25/8 en svarttärna i vinterdräkt, Gussjön.

25/8 och 4/9 2+1 ex. nötkråka, Gravhagen, Sala.

15/8 en sjungande ortolansparv vid Söräl, Västerfärnebo.

Två lyckade häckningar av kattuggla i Sala-trakten, dels vid Berga i Ringvalla (holkhäckning), dels i Edsberga-trakten, där varnande föräldrar och mattiggande flygga ungar kunde avlyssnas den 17 juli.

Stefan Björklund

VARFÅGELN I VÄSTMANLAND HÖSTETID

Om 1969 års iakttagelser av höststräckande varfågel kan kanske sägas följande. På mig verkade arten att ha kommit nästan en smula invasionsartat. Inom en relativt kort period iakttog jag 10 varfåglar på vitt skilda lokaler. Fåglarnas hastiga uppträdande och försvinnande påminde rycket om den brådska som t.ex. snösparven visar under höstflyttningen över våra marker.

Att Västmanlands ådalar inte har den attraktionskraft, man skulle kunna tro, bevisas av att en stor del av fynden är gjorda på hyggen uppe i skogarna.

Var 1969 års höstflyttning alltså påtagligare än normalt. Mycket tyder på det. Vid förfrågan bland fältornitologer har de nästan alla noterat ytterst få höstobservationer tidigare. Av det inkomna materialet kan man utläsa samma sak.

Då bidragsgivarna även medänt sina vinter- och vårobservationer, hoppas jag få återkomma med ytterligare bearbetningar, och då skall jag försöka åstadkomma kommentarer och diskussion. Ett hjärtligt tack till alla, som bidragit med material.

Diagrammen visar observationerna i halvmånadersperioder, där varje ruta är en observation. Som jämförelse har observationer fr.o.m. 1952 medtagits.

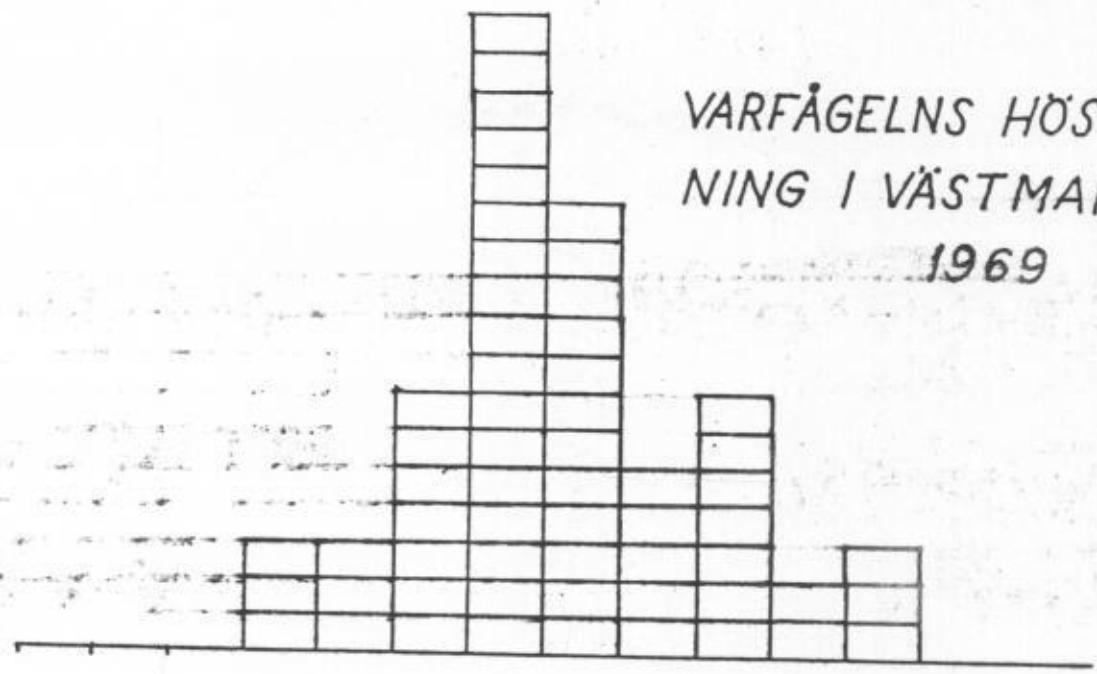
Ingvar Granqvist

SOF HAR FÅTT NY ADRESS:

Runebergsgatan 8, 114 29 STOCKHOLM. Telefon 08/ 21 05 08.

VOF:s postgiro: 1 06 54 - 8. Adress: Herrgården 611, 770 30 SKINNSKATTEBERG.

VARFÅGELNS HÖSTFLYTT-
NING I VÄSTMANLAND
1969

VARFÅGELNS HÖSTFLYTT-
NING I VÄSTMANLAND
1952 - 1969

